

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

1. การสังเคราะห์พอลิเมอร์ดูดซึมน้ำมากที่ย่อยสลายตัวได้ทางชีวภาพ จากพืชท้องถิ่นด้วยกลไกการเกิดปฏิกิริยาพอลิเมอไรเซชันแบบลูกโซ่เรดิคัลแบบ Solution polymerization

การกราฟต์ (graft) poly(acrylic acid) ลงบนพอลิเมอร์ธรรมชาติ ซึ่งจะได้ผลิตภัณฑ์เป็นพอลิเมอร์ร่วม (NP-g-poly(acrylic acid)) พบว่าอัตราการดูดซึมน้ำสูงสุดของ Malva nut-g-poly(acrylic acid) คือ 620 กรัม/กรัม Krueo Ma Noy-g-poly(acrylic acid) คือ 825 กรัม/กรัม และ Cassava Starch-g-poly(acrylic acid) คือ 592 กรัม/กรัม โดยศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสังเคราะห์พอลิเมอร์ดูดซึมน้ำคือ ปริมาณของหมากจอบ อุณหภูมิของปฏิกิริยา ความเข้มข้นของมอนอเมอร์และเบส (NaOH) ปริมาณของสารริเริ่มปฏิกิริยาและสารเชื่อมขวาง เวลาของขั้นริเริ่มปฏิกิริยาและขั้นทำปฏิกิริยากับเบส

2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการอ้วนน้ำของพอลิเมอร์ดูดซึมน้ำมาก

สภาวะที่ดีที่สุดในการสังเคราะห์ Malva nut-g-poly(acrylic acid) คือ ปริมาณหมากจอบ 1 กรัม อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของมอนอเมอร์ 60%(v/v) ความเข้มข้นของเบส NaOH 1 M ปริมาณของสารริเริ่มปฏิกิริยา ปริมาณของสารเชื่อมขวางคือ 0.05 กรัม และ 0.003 กรัม ตามลำดับ เวลาของขั้นริเริ่มปฏิกิริยา เวลาของขั้นทำปฏิกิริยากับเบสคือ 15 นาที

สภาวะที่ดีที่สุดในการสังเคราะห์ Krueo Ma Noy-g-poly(acrylic acid) คือ ปริมาณเมล็ดเห็ดหมากน้อย 0.01 กรัม อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของมอนอเมอร์ 50%(v/v) ความเข้มข้นของเบส NaOH 1 M ปริมาณของสารริเริ่มปฏิกิริยา ปริมาณของสารเชื่อมขวางคือ 0.1 กรัม และ 0.005 กรัม ตามลำดับ เวลาของขั้นริเริ่มปฏิกิริยาและเวลาของขั้นทำปฏิกิริยากับเบสคือ 15 นาที

สภาวะที่ดีที่สุดในการสังเคราะห์ Cassava Starch-g-poly(acrylic acid) คือ ปริมาณแป้งมันสำปะหลัง 0.1 กรัม อุณหภูมิของปฏิกิริยา 90 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของมอนอเมอร์ 50% (v/v) ความเข้มข้นของเบส 1 M ปริมาณของสารริเริ่มปฏิกิริยา ปริมาณของสารเชื่อมขวางคือ 0.1 กรัมและ 0.005 กรัม ตามลำดับ เวลาของขั้นริเริ่มปฏิกิริยา ขั้นทำปฏิกิริยากับเบสคือ 15 นาที

นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการดูดซึมน้ำของพอลิเมอร์ร่วม (NP-g-poly(acrylic acid)) จะลดลงเมื่อเพิ่มปริมาณของสารเชื่อมขวาง ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับทฤษฎีของ Flory's network คือ เมื่อเพิ่มความหนาแน่นของสารเชื่อมขวาง จะส่งผลให้ไปเพิ่มความแข็งให้กับโครงสร้าง อีกทั้งการสaponification ยังช่วยในการปรับปรุงอัตราการดูดซึมน้ำภายใต้ปัจจัยเดียวกัน พอลิ

เมอร์คูดซึมน้ำมากที่ saponified แล้ว จะสามารถดูดซึมน้ำได้มากกว่าพอลิเมอร์คูดซึมน้ำมากที่ไม่ได้ทำการ saponified เนื่องจากการ saponified ไปเพิ่ม Na^+ ions ส่งผลให้ไปเพิ่มประจุบนสายโซ่พอลิเมอร์เกิดแรงผลักรันระหว่างประจุบนสายโซ่หลักของพอลิเมอร์กับความดันออสโมติก (osmotic pressure) ระหว่างเครือข่ายสายโซ่ของพอลิเมอร์รอบๆ โมเลกุลของน้ำ

3. โครงสร้างของพอลิเมอร์อุ้มน้ำจากการวิเคราะห์ด้วย Infrared spectroscopy

ผลที่ได้จาก IR spectroscopy เป็นการยืนยันหมู่ฟังก์ชันภายในโครงสร้างของพอลิเมอร์ธรรมชาติ (รูปที่ 4.13) เทียบกับพอลิเมอร์ร่วม (NP-g-poly(acrylic acid)) ซึ่งพอลิเมอร์ธรรมชาติจะปรากฏพีคที่ตำแหน่ง $1016-1104 \text{ cm}^{-1}$ ซึ่งเป็นแถบการสั่น C-O-C bending ของพันธะไกลโคซิดิก (glycosidic bonding) แต่ในพอลิเมอร์ร่วม (NP-g-poly(acrylic acid)) ไม่ปรากฏพีคที่ตำแหน่งนี้ เนื่องจากโครงสร้างของพอลิเมอร์ธรรมชาติถูกเปลี่ยนแปลง (modified) หลังกระบวนการพอลิเมอร์ไรเซชัน (polymerization process)

4. คุณสมบัติของพื้นผิววิเคราะห์ด้วย Scanning Electron Microscopy

ผลที่ได้จาก Scanning Electron Microscopy (SEM) เป็นการยืนยันลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันระหว่างพอลิเมอร์ธรรมชาติกับพอลิเมอร์ร่วม (NP-g-poly(acrylic acid)) โดยหากจะจะมีลักษณะของพื้นผิวที่ขรุขระและมีรูพรุน เนื่องจากหากจะเป็นเจลในน้ำเพราะเปลือกหุ้มเมล็ดชั้นนอกมีสารเมือก (Mucilage) จำนวนมาก ทำให้สามารถพองตัวได้ดีในน้ำ จึงมีคุณสมบัติในการดูดซับน้ำได้ดี มีขนาดอนุภาค $338 \mu\text{m}$ และขนาดของรูพรุน $79 \mu\text{m}$ ส่วนพอลิเมอร์ร่วม (Malva nut-g-poly(acrylic acid)) มีลักษณะของพื้นผิวที่มีความขรุขระมากกว่า เนื่องจากมีการกราฟต์ (graft) ของ poly(acrylic acid) และมีขนาดของอนุภาคเป็น 1.4 เท่าของหากจะคือ $472 \mu\text{m}$ และขนาดของรูพรุนใหญ่เป็น 1.3 เท่าของหากจะคือ $101 \mu\text{m}$ เครื่องหมายน้อยมีลักษณะของพื้นผิวเรียบและมีความเป็นรูพรุนน้อย มีขนาดของอนุภาค $504 \mu\text{m}$ และขนาดของรูพรุน $86 \mu\text{m}$ ส่วนพอลิเมอร์ร่วม (Krueo Ma Noy-g-poly(acrylic acid)) จะมีลักษณะของพื้นผิวที่ขรุขระ และมีความเป็นรูพรุนมาก มีขนาดของอนุภาคเป็น 1.2 เท่าของเครื่องหมายน้อยคือ $601 \mu\text{m}$ และขนาดของรูพรุน $47 \mu\text{m}$ ซึ่งมีขนาดเล็กกว่า เนื่องจากในการทดสอบเป็นการสุ่มเม็ดพอลิเมอร์ร่วมมาทดสอบ และแป้งมันสำปะหลังมีลักษณะของพื้นผิวที่ค่อนข้างเรียบ มีความเป็นรูพรุน มีขนาดอนุภาค $483 \mu\text{m}$ และมีขนาดของรูพรุน $156 \mu\text{m}$ ในส่วนของพอลิเมอร์ร่วม (Cassava starch-g-poly(acrylic acid)) มีลักษณะพื้นผิวที่ขรุขระและมีความเป็นรูพรุนมาก มีขนาดของอนุภาคที่ไม่แตกต่างจากแป้งมันสำปะหลังคือ $484 \mu\text{m}$ และมีขนาดของรูพรุน $145 \mu\text{m}$ เหตุผลเช่นเดียวกับเครื่องหมายน้อย

5. ชุดทดลองของปฏิบัติการเคมีที่สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่น

ได้ชุดทดลอง 10 ชุดซึ่งมีอุปกรณ์การทดลองพร้อมทำปฏิบัติการเคมีเรื่องพอลิเมอร์ดูดซึมน้ำมาจากพืชท้องถิ่น

6. การประเมิน 10 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยชุดทดลอง

จากการประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ของโรงเรียนมีข้อจำกัดในการทำปฏิบัติการเคมี โดยใช้ชุดทดลองเรื่องการสังเคราะห์พอลิเมอร์ดูดซึมน้ำมาจากหมากจอบเป็นเครื่องมือวิจัย พบว่า ทักษะการสังเกตเป็นทักษะที่นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 94 รองลงมาคือทักษะการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุปคิดเป็นร้อยละ 52 ส่วนทักษะการจัดทำและสื่อความหมายข้อมูลเป็นทักษะที่นักเรียนผ่านเกณฑ์น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้พืชท้องถิ่นอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติก่อกวนในการสังเคราะห์พอลิเมอร์ดูดซึมน้ำมาก
2. ควรทดสอบเพื่อนำไปประยุกต์ใช้จริง ในการทำเป็นดินวิทยาศาสตร์ หรือผ้าอ้อมเด็กสำเร็จรูป
3. ควรประเมินคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ การเงินและสิ่งแวดล้อม
4. ควรทำความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมหรือธุรกิจ เพื่อนำไปขายในเชิงพาณิชย์
5. ทักษะวิจัยควรพัฒนาตั้งแต่ให้นักเรียนเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อปูพื้นฐานในการทำงานวิจัยในระดับมหาวิทยาลัยต่อไปและเพื่อเพิ่มจำนวนนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยให้มากขึ้น
6. ในการเป็นนักวิทยาศาสตร์ นอกจากจะมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีแล้ว ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก็เป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ดังนั้นนอกจากสอบวัดความรู้แล้ว ก่อนสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนควรจัดให้มีการสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อตรวจสอบว่าการบ่มเพาะทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของโรงเรียน มีผลลัพธ์เป็นอย่างไร ด้วยการให้นักเรียนทำการทดลองในลักษณะเช่นเดียวกันนี้โดยใช้ 3-5 การทดลองจึงสรุปผล การทดลองนี้เป็นเพียงหนึ่งการทดลองที่เป็นแนวทางให้เท่านั้น
7. โรงเรียนควรมีการแข่งขันทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนจัดขึ้น สำหรับรายวิชาฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา อย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี เช่น วันที่ 18 สิงหาคม ซึ่งเป็นวันวิทยาศาสตร์ของทุกปี
8. นักเรียนใช้เครื่องชั่งไม่ถูกต้องเพราะไม่เคยใช้ อาจเพราะงบประมาณในการซื้อเครื่องชั่งดิจิทัลไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน 1 เครื่องต่อนักเรียนทั้งโรงเรียน 1,000 คน ดังนั้นโรงเรียนอาจจัดซื้อเครื่องชั่งเพชรพลอย ซึ่งราคาต่ำกว่า 1,000 บาท สามารถชั่งได้ตั้งแต่ 10 – 0.001 กรัม